

лъма преграда, голъма пропасть, която мжно се минава. Христосъ дойде въ свѣта да постави мостъ между ада и рая. Той показа на човѣчеството пътя, по който може да излѣзе отъ мжнотиитѣ и страданията, отъ неблагоприятнитѣ условия и да влѣзе въ радостъта и веселието, при благоприятнитѣ условия на живота.

Кой създаде ада? — Хората. Отъ своитѣ стари, криви, изопачени разбирания хората създадоха здрави, високи крепости, въ които сами се затвориха. Тѣзи крепости наричаме адъ. Днесъ всички хора трѣбва да се учатъ, да прилагатъ знанията и любовта си, за да разбиятъ стенитѣ на тия крепости и да излѣзатъ вънъ, на свобода, т. е. въ предѣлитѣ на Царството Божие, въ рая на земята, за който се говори въ Битието. Казано е, че Богъ създаде небето и земята, но никжде не е казано, че е създалъ ада. Ето защо, като човѣшко изобретение, адътъ трѣбва да се разруши отъ своя създателъ. Който го създалъ, той трѣбва да го разруши.

Ще кажете, че трѣбва да осигурите бждещето си. — Оставете бждещето настрана. То се опредѣля отъ настоящето. Каквото е настоящето, такова е и бждещето. Осигуряването е старъ методъ. — Какво ще стане съ човѣка? — Това, което никога не е очаквалъ. Апостолъ Павелъ казва: „Око не е видѣло, и ухо не е чуло това, което Богъ е приготвилъ за онѣзи, който Го любятъ“. Следователно, задачата на човѣка не се заключава въ неговото осигуря-